

הפר מעכבת את המאוחרות לה, נמצאו חפינת הקטורת והקטרתה נעשים שלא על הסדר, שהרי שחיטת הפר המכפר נעשית אחריהם, ושחיטה ראשונה כמאן דליתיה [רא"ל].⁽²⁸⁵⁾

ואם כן: "יִשְׁחוט פֶּרֶךְ יַחְזוֹר וַיַּחְפוֹן וַיִּקְטֵר, וַיִּזַּח מִן הַדָּם" מִבְּעֵי לֵיָּה לַתְּנֵא שֶׁל מִשְׁנַתְּנו לומר!?⁽²⁸⁶⁾

ומשנינן: **בְּקַטְרֵת לֹא קָא מַיִירֵי הַתְּנֵא שֶׁל טא-א** המשנה, אלא בדיני ההזאות עצמן, ולעולם צריך לחזור ולחפון ולהקטיר את הקטורת.⁽²⁸⁷⁾

"חוקה" בדברים הנעשים בבגדי לבן מבפנים הוא דכתיבא, ושחיטת הפר עבודת חוץ בבגדי לבן היא, ואינה מעכבת.

ודחינן: אפילו תימא רבי יהודה: שחיטת הפר שהיא צורך עבודת פנים [הזאות לפני ולפנים] כעבודת פנים דמי ומעכבת.⁽²⁸⁴⁾

ומקשינן לרבי חנינא: תנן במשנתנו: אם עד שלא נמר מתנות שבפנים נשפך הדם, יביא דם אחר מפר אחר שישחוט, ויחזור ויזה בתחילה מבפנים.

ואם איתא לדרבי חנינא, הסובר: שחיטת

הפסול הוא במאוחר שהוקדם, ובנידון דידן היא הקטורת.

ויתכן טעמו, משום שהקטורת שבשעתה היתה על הסדר — שהרי אחריה נשפך הדם והוצרכו לאחר — אין שייך שתפסל.

אמנם באבני נזר נקט, דלעולם אין שייך פסול על איחור אלא על הקדמה; והגבורת ארי חולק [הובא לקמן בהערות בסוף הסוגיא].

286. תמה רבינו עקיבא איגר: והרי על כרחך משנתנו כרבי נחמיה, שהרי שנינו: הקדים דם השעיר לדם הפר יחזור ויזה מדם השעיר, ומוקמינן לה בסמוך במתנות שבהיכל; וכיון שכן, בלא רבי חנינא תיקשי: תעכב השחיטה הנעשית בבגדי לבן בחוץ את החפינה וההקטרה!?

ובגבורת ארי במלואים למשנתנו, כתב, שיש לפרש משנתנו לתחילה, ואפילו כמאן דאמר שאין מעכב אלא עבודתו שבבגדי לבן שבפנים; וראה מה שהובא בזה בהערות בתחילת הסוגיא.

287. כתבו בתוספות ישנים: אין צריך לחזור ולהקטיר, רק אם נשפך הדם באמצע מתנות

284. הקשו האחרונים: והרי לעיל מב א איכא מאן דאמר: שחיטת פרו כשירה בזר משום דחוקה לא קאי על שחיטה; ואם כן האיך יעכב הסדר במה שהקדים החפינה לשחיטה שלא נאמר עליה "חוקה"?! [אם לא שנאמר, כי רבי חנינא סבירא ליה כמאן דאמר שם שחיטת פרו בזר פסולה].

והעירו האחרונים: דאין לומר כי הכוונה היא על קבלת הדם, שאף היא קודמת לחפינה בסדר העבודה; כיון שקבלה בלאו הכי אי אפשר שתעכב, שהרי קבלה לא נאמרה בפרשת אחרי מות, ולא נאמר עליה "חוקה"; [וכעין מה שכתבו התוספות במנחות ה א, ד"ה שחיטה, ראה בכל זה באבני נזר שם אות ה, ובשמועת חיים עמוד קלז וקלח].

ולפי מה שנתבאר בהערה 282, כי אף שפיכת שיריים שאינה כתובה בפרשה מעכבת את הסדר, יש מקום ליישב כן.

285. לשון רש"י שכתב: "והרי נקטר הקטורת וזה שוחט פר" משמע קצת, כי קושיית הגמרא היא על הכשר הפר המוקדם שנתאחר [ולא כפי שנתבאר בפנים]; ובכל הסוגיא כתב רש"י: כי